

oktober 2026

S • N A R

Informatieblad van de
Hervormde Gemeente
Benschop

Meditatie

I Kor 13:12 Joh 14:1-10

Wanneer je in een lachspiegel kijkt of in een beslagen spiegel, kun je jezelf nauwelijks herkennen. Het beeld is vervormd en onscherp. Dat is wat Paulus bedoelt met: we kijken via een spiegel in een raadsel.

De discipelen vonden dat de Heere Jezus ook vaak in raadsels sprak, bijvoorbeeld toen hij zei: Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien. Ook wij vinden de Bijbel vaak lastig te begrijpen. Toch is dat geen excuus om hem dicht te laten. Juist niet! Het is de manier om Hem te leren kennen.

Wanneer we Gods Woord onderzoeken, samen met de Heilige Geest (dat is door biddend Bijbellezen) dan leren we steeds iets nieuws. Biddend bijbellezen is dat je geconcentreerd leest en dat je voor, tijdens en na het lezen luistert naar de stem van de Heilige Geest in je hart. De Heilige Geest helpt om het gedeelte te onderzoeken en te begrijpen. Door Bijbelverhalen heen wil de Heere God tot ons spreken en ons onderrichten. Het is onze keus om te luisteren.

GZB M. Alting

Tieners, het sieraad van de gemeente

Tieners, het is een groep die een onwijs belangrijke plaats heeft in onze gemeente. Zij zijn tenslotte de toekomst. Hoewel het niet altijd gemakkelijk is voor ouders of gemeenteleden om aansluiting te vinden bij hun kinderen of jonge medechristenen, hoop ik uw ogen te openen voor de grootste waarde die ligt achter de misschien koppige of gesloten houding van deze mooie mensen.

Wij kunnen namelijk van tieners een hoop leren. Zij hebben iets dat verloren dreigt te gaan naarmate we ouder worden of anders gezegd 'volwassen'. Tieners zijn namelijk ongebonden. Daardoor zijn ze vrij om ergens volledig voor te gaan. Denk maar eens terug aan bijvoorbeeld een eerste tienerliefde waar je vol voor gaat. Ook zijn jonge mensen in staat om hun leven over te geven aan de HERE, wat een bemoediging is voor een ieder die gelooft. Jonge mensen hoeven niet bezig te zijn met het dragen van verantwoordelijkheid en hebben daardoor ruimte om groots te denken. Zij zien geen obstakels maar kansen en hebben minder last van sociale druk die bijvoorbeeld een gemeente kan geven.

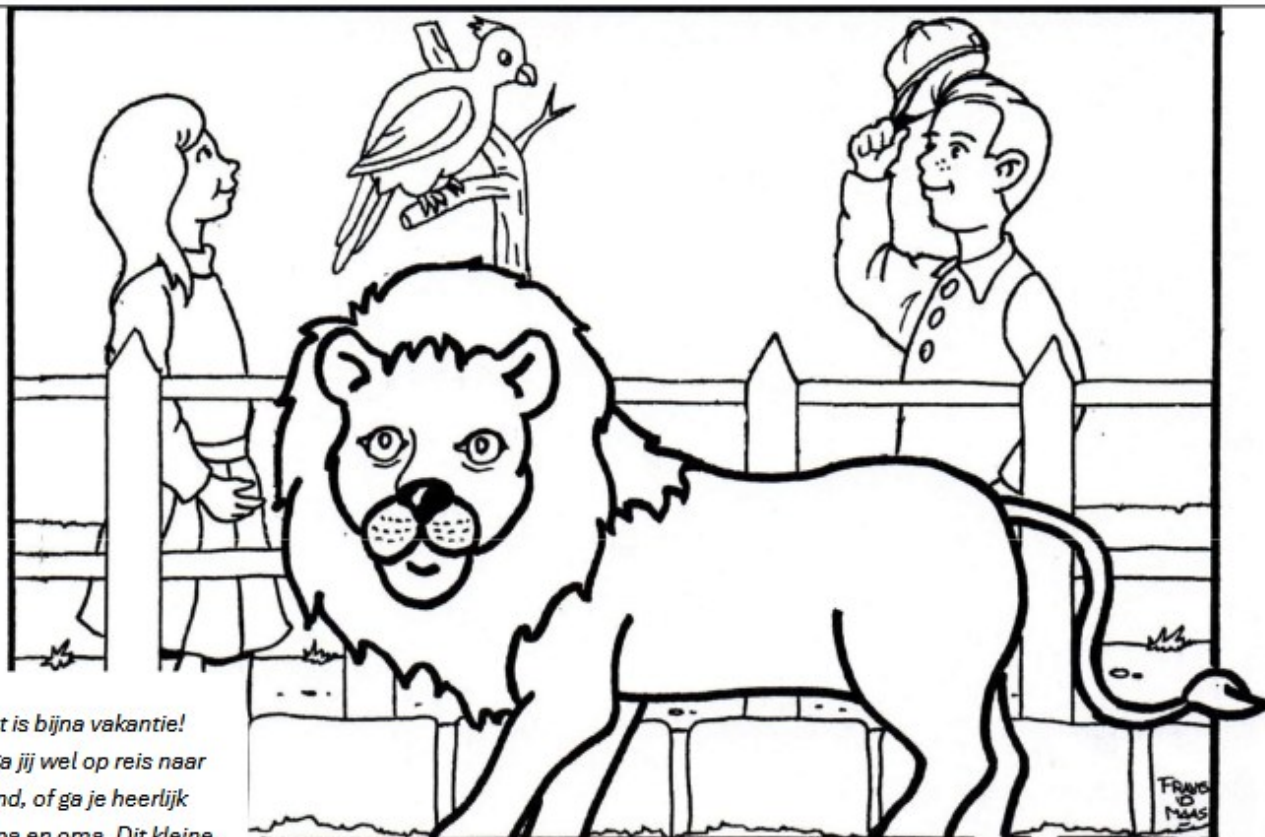
Deze combinatie van factoren maakt dat tieners in staat zijn om een kostbaar verschil te maken. Dit in combinatie met een leven voor de HERE maakt dat gaan in vertrouwen iets is waar tieners veel beter in zijn dan bijvoorbeeld ik zelf! Het enige lastige is dat deze kostbare groep vaak slecht is in van zich laten horen en het daarom ook lastig is naar hun stem te luisteren. Aan ons dus een taak om de eerste stap te zetten. Als tieners zich voor een langere tijd niet gehoord weten, stoppen ze met vrij denken en raken in de knoop met zichzelf. Daarom moeten wij

als een muur om hen heen staan zodat ze niet stoppen met dromen. Omdat iemand die groot durft te denken het begin is van groot doen. Voordat je het weet zijn de mensen die nu 13-16 zijn onze jeugdleiders, evangelisten of kerkelijk werkers. Zo krijgen ze verantwoordelijkheid over een platform waar ze zelf aan de slag mogen in het Koninkrijk van de HERE. Het is daarom zeer belangrijk dat zij dan een eigen netwerk hebben buiten hun ouders om die de veiligheid van een huisgezin heeft. Ik hoop en denk dat op het moment dat wij als gemeente ons meer gaan ontfermen over onze jeugd, we als gemeente dichter bij elkaar komen en er enorm veel te leren valt zowel oud naar jong als jong naar oud. Wij als 'volwassenen' in geloof en leven hebben de verantwoordelijkheid om ons te ontfermen over deze jonge mensen en hen te dienen. Voor onze tieners is gehoord worden iets wat echt belangrijk is en in deze tijd is het allesbehalve gemakkelijk om jong te zijn. En al helemaal om ook nog eens Christus proberen te volgen.

Ik spreek zelf wekenlijks jonge mensen die moeites ervaren en met diepe wonden in hun jeugd leren leven. Zo daag ik u uit om in uw eigen leven na te gaan wat u kunt veranderen om tieners meer erkenning te geven. Laten wij als kerk, dienaar van Christus, deze jonge mensen een platform geven waar ze gehoord en vertroost worden. En vanuit die geheelheid de ruimte geven om weer te dromen, want met elkaar, jong en oud, kunnen we de kerk van Christus zichtbaar maken in een wereld die steeds meer dwaling voortbrengt.

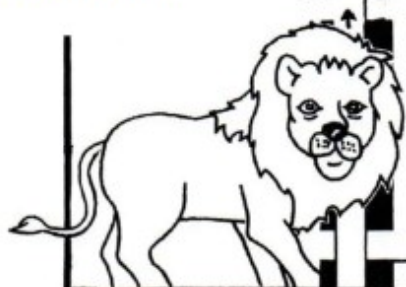
Voor de kinderen

“HEERE! Maak mij Uw wegen bekend, leer mij Uw paden.” — Psalm 25 vers 4

Hoera, het is bijna vakantie!
Misschien ga jij wel op reis naar
een ver land, of ga je heerlijk
logeren bij opa en oma. Dit kleine
leeuwtje gaat ook op pad: hij gaat
op bezoek bij opa Leeuw! Maar de
weg door de jungle is best wel
ingewikkeld.

Soms is jouw weg in het leven ook
wel eens lastig, net als in dit
doolhof. Maar wist je dat je er
nooit alleen voor staat? God wil je
altijd helpen op jouw weg. Of het
pad nu makkelijk is of even heel
moeilijk: Hij is altijd en overal bij je
om je te gidsen.

Kun je nog zingen, zing dan mee

Chr. Gem. Zangvereniging "Zanglust"

"Zanglust" is een koor waar muziek in zit. Wij bruisen van de energie. Ons eerste optreden is dit keer in Zorgcentrum "Ewoud". D.V. 2 oktober hopen wij daar enkele liederen te zingen, aangevuld met samenzang. Geweldig om te zien hoe de bewoners genieten van de liederen die wij zingen tot eer van God. Daar komen ze voor uit hun kamer.

Ons tweede optreden is D.V. 17 oktober in de Hervormde Kerk alhier. Deze avond zullen wij samen met mannenkoor "Con Forza" uit Woerden o.l.v. Arjan Uitbeijerse, optreden. Ieder koor zingt afzonderlijk, maar er zullen ook enkele liederen gezamenlijk gezongen worden. Tevens is er ook ruimte voor samenzang. De toegang is gratis, maar er is wel een collecte bij de uitgang. Dit keer niet voor de onkosten, maar voor een goed doel nl. Stichting Ontmoeting. Op deze manier willen wij ook iets doen voor onze naaste.

D.V. woensdag 16 december hopen wij weer onze medewerking te verlenen aan de Volks Kerstzang in de RK St. Viktorkerk.

D.V. 25 december, eerste kerstdag geven wij weer ons jaarlijkse kerstconcert in de Hervormde Kerk alhier. Medewerking zal verleend worden door Lieke Loosjes; hobo, Roos van Beek; dwarsfluit, Kees de Bruin; orgel en Martien van der Zwan; piano.

Voor deze kerstuitvoeringen willen wij D.V. 21 oktober weer starten met een projectkoor, waar iedereen die graag zingt, maar zich niet voor een heel jaar wil binden van harte welkom is. Kosten: € 45,--. Wij zien uit naar uw komst. Wij repeteren op woensdagavond van 19.30 u - 21.30 u in de Prot. Gemeente Kerk, Dorp 209.

Zou u vast lid willen worden van ons koor? Ook dat is altijd mogelijk. U mag drie weken gratis kennis komen maken. Op de derde avond beslist u of u wel of geen lid wilt worden. Wilt u lid worden zijn de kosten € 150,-- per jaar, inclusief koffie/thee en een traktatie.

Voor informatie kunt u bellen of mailen naar Jenny Goedhart.
Wij horen graag van u.

.....

**Men bouwt tevergeefs aan een christelijke gemeenschap
als liefde niet het cement is.**

Uit het leven gegrepen | Dick en Riet van Ieperen

Op bezoek bij Dick en Riet van Ieperen in hun nieuwe appartement in IJsselstein. Na een paar slapeloze nachten kwamen ze op het idee om gewoon hun verstand te gebruiken en nu de kans zich voordeed, te verhuizen naar Ewoud-State. Zo gezegd, zo gedaan.

Het blijken twee krasse tachtigers te zijn die zich nog niet oud voelen. Dat heeft er wel mee te maken dat Dick enorm is opgeknapt nadat hij 6 jaar geleden een gevaarlijke open hartoperatie heeft ondergaan. Hij mocht wonderwel deze operatie overleven. Het mooie was dat hij voor de ingreep kon getuigen naar het artsenteam van zijn vertrouwen op God, maar ook de berusting dat als de operatie zou mislukken hij bij zijn HEER zou zijn. Riet en Dick hebben één dochter en drie zonen. Allen woonachtig in de buurt van hun ouders.

Dick heeft met twee broers een fruitbedrijf gehad op het Boveneind. Dat was een arbeidsintensief bestaan. Het bedrijf is overgegaan naar twee neefs van Dick en staat nu bekend onder de naam Ardi-fruit. Dick heeft naast zijn werk in het fruit ook verschillende functies bekleed voor de Benschopse gemeenschap. Zoals in het schoolbestuur, de kerkenraad en het onderhoud van de begraafplaats. Ook Riet heeft flink de handen uit de mouwen gestoken. Naast het grootbrengen van de kinderen heeft zij veel vrijwilligerswerk gedaan in Maranatha. Daar haalde ze veel voldoening uit. Leuk om te werken in het team. Dat was allemaal vroeger. Maar nu komt het... Het plan was om na de verhuizing de kerk van Benschop niet vaarwel te zeggen. Echter, IJsselstein is hen beide totaal niet vreemd. Het wemelt er van de oude bekenden. Dick heeft er op de lagere school gezeten, Riet komt van de Achtersloot en in de IJsselsteinse kerk werd hun huwelijk ingezegend! Wij vermoeden dus dat de kerkbalans uiteindelijk zal doorslaan naar de kerk van IJsselstein. Ze zijn er al op de fiets naartoe geweest. Benschop zullen ze zeker niet vergeten, maar in IJsselstein is het ook goed. Blij dat ook in dat stadje het goede nieuws nog klinkt.

.....

Kun jij de Bijbelse persoon raden?

Antwoord: Noach

Open kaart | Rhodé Hoogenboom

Ik, Rhodé Hoogenboom, ben met Dylanah Lekkerkerker in gesprek gegaan voor het Open-kaart spel. Dylanah is 19 jaar en zit nu in het tweede jaar van de opleiding lichamelijke opvoeding in Zwolle. Zij studeert nu om gymdocent te worden en hoopt daarna te kunnen doorstuderen om vervolgens bij de recherche bij de politie te gaan werken. Ze werkt op zaterdag bij kaashandel Van der Stok en doordeweeks bij Ideaalcatering in Lopik. In haar vrije tijd vindt ze het heel leuk om met vrienden af te spreken, een dagje naar de stad gaan of een rondje te wandelen.

Op welk geloofsgebied wil je het liefst groeien?

Dylanah zou graag willen groeien in het meer uiten van haar geloof. Vooral op haar studie vindt ze dit soms lastig. Ze merkt dat haar geloof belangrijk voor haar is, maar dat ze er niet altijd makkelijk over praat of het laat zien. Op haar studie zijn er weinig mensen die geloven, waardoor ze soms het gevoel heeft dat ze er alleen in staat. Ze vindt het lastig om te bepalen hoe ze op zo'n moment met haar geloof om moet gaan. Ze zou graag willen leren om haar geloof op een natuurlijke manier mee te nemen in haar dagelijks leven en op haar studie, zonder dat ze bang is voor wat anderen daarvan vinden. Ze hoopt hierin te groeien, zodat haar geloof niet alleen iets is wat ze op zondag beleeft, maar ook iets wat zichtbaar is in de rest van haar leven.

Welk Bijbelgedeelte inspireert jou?

Een Bijbelgedeelte dat Dylanah erg inspireert is Mattheüs 6:25-34. Dit is het gedeelte waarin Jezus vertelt dat we ons geen zorgen moeten maken over de dag van morgen. Op de catechisatie bij Evert Wiegeraad werd dit gedeelte vaak samengevat met: "Geen stress, Mattheüs 6." Ook heeft Dylanah deze tekst gekozen toen ze van de zondags-school afging. Daardoor is het Bijbelgedeelte haar altijd bijgebleven. Ze vindt het een mooi gedeelte, omdat ze zichzelf soms best druk kan maken over dingen die nog moeten gebeuren of waar ze geen invloed op heeft. Dan helpt deze tekst haar om erop te vertrouwen dat God voor haar zorgt en dat ze niet alles zelf hoeft te regelen of te weten. Vooral de woorden dat de dag van morgen voor zichzelf zal zorgen, spreken haar aan. Het herinnert haar eraan dat ze haar zorgen bij God mag neerleggen en Hem mag vertrouwen.

Wat betekent de kerk voor jou?

Voor Dylanah betekent de kerk vooral dat je samen gemeente bent. Ze vindt het mooi dat je je geloof niet alleen hoeft te beleven, maar dat je samen met andere mensen mag geloven, leren en groeien. Iedereen staat weer op een andere plek in zijn of haar geloof, maar toch hoor je bij dezelfde gemeente. Voor haar is het fijn om mensen om zich heen te hebben met wie ze over het geloof kan praten en bij wie ze terecht kan met vragen of twijfels. Ze vindt het belangrijk dat je als gemeente naar elkaar omkijkt en er voor elkaar bent, niet alleen op zondag, maar ook daarbuiten. Juist daarin ziet ze het mooie van gemeente zijn: je hoeft het niet alleen te doen.

Bid- en dankpunten

We bidden voor:

- Mensen die ziek zijn, m.n. de psychische, dat we dagelijks voor hen bidden.
- Onze jeugd, het sieraad van onze gemeente.
- Dat het IZB traject in de gemeente vrucht mag geven.
- Bid om Gods leiding in werk, relaties en persoonlijke omstandigheden.

We danken voor:

- gezondheid, vrijheid, rijkdom, dat we maar erg dankbaar mogen zijn!
- Dat er afgelopen zomer feestelijke huwelijksdiensten mochten plaatsvinden.
- Dat de Alpha weer van start is met een enthousiast team en voldoende deelnemers.
- Dank voor Gods trouw, ook in periodes van onzekerheid en verandering.

.....

Lees Psalm 71 : 1 - 16

*Maar ik blijf voortdurend hopen en zal U nog meer loven.
(Psalm 71 : 14)*

Verbazingwekkend. Aftakelen en er een schepje bovenop doen. Letterlijk staat er: *ik zal al Uw lof nog groter maken* (nu ik aan het krimpen ben) Dappere keuze, om met je onvast geworden stem God nog meer te prijzen dan je al deed. Je laatste adem aan Hem geven. Te hoog gegrepen? Het moet mogelijk zijn. Ik denk opnieuw aan Corrie ten Boom. Na het verliezen van haar stem prees ze god met haar ogen. Stokoud, verlamd en stralend van innerlijke vrede. Na het lezen van deze psalm voeg ik een nieuw punt toe aan onze gebedenlijst: veerkracht en vertrouwen in mijn ouderdom. Een gebed dat je nooit te vroeg kunt bidden.

Annemarie van Heijningen-Steenbergen

.....

**Tieners zijn het sieraad van onze gemeente,
laten wij die met trots dragen.**

Op dinsdag 14 juli, een zomerse dag, gingen we naar Maranatha voor de zomerlunch met aansluitend de spelletjesmiddag.

Toen we een plekje hadden uitgezocht, kregen we wat te drinken aangeboden. We werden welkom geheten door Alina. Zij las een verhaal voor van iemand die vroeger mocht logeren bij opa en oma. Hij werd door zijn ouders op de trein gezet, kreeg wat geld mee, én de waarschuwing dat hij niet met vreemde mensen mee mocht gaan en niet eerder uit de trein mocht stappen dan dat hij opa of oma zou zien. In dit vertrouwen ging hij op reis; hij kwam veilig aan. Ook wij mogen zo op onze levensreis gaan, in vertrouwen op onze Hemelse Vader. Hij weet wat goed voor ons is, Hij gaat met ons mee en Hij zorgt voor ons. Vervolgens was er een ogenblik stilte om te bidden voor de maaltijd.

Daarna kregen we een kom tomatensoep voorgeschoteld. Het was zo lekker dat sommigen twee kommen lustten. Verder was er een smakelijk koud buffet, bestaande uit 2 soorten salade, meerdere soorten broodjes, bowl en fruit. Het broodbeleg stond al op de tafels. Ook was er meer dan voldoende te drinken.

Aan het einde van de maaltijd nam Eerida het woord. Zij vertelde wat over de ouderen- en spelletjesmiddagen. Ze vroeg aan alle gasten om deze middag vooral te blijven. Dan konden diegenen die niet op de spelletjesmiddag komen meemaken hoe zo'n middag verloopt. Daarna was er weer stilte om te danken voor de maaltijd.

Terwijl de tafels werden leeggeruimd hebben we met die en gene een praatje gemaakt. Ondertussen werd er weer wat ingeschonken en kregen we een chocolaatje. Er werd goed voor ons gezorgd. De spellen werden tevoorschijn gehaald. We konden onder andere sjoelen en rummikuppen; het ging er af en toe fanatiek aan toe. Ook was er voldoende gelegenheid om met elkaar te praten.

De middag liep ten einde en het werd tijd om weer thuisgebracht te worden, of zelf naar huis te gaan. Het was fijn om zo met elkaar van deze middag te genieten. Hartelijk dank aan iedereen die zich heeft ingezet om deze maaltijd mogelijk te maken. Ook hartelijk dank aan iedereen die zich inzet om de ouderen- en spelletjesmiddagen mogelijk te maken.

.....

De zegen van God wens ik jou toe, weet dat Hij je nooit verlaat.

De zegen van God blijft bij jou, overal waar je gaat

Dagelijkse broodkruimels

Maak kennis met de Kerkenraad

door Johan Schouten

Tja, dan gaat de deurbel. Ik doe open. Een brief van de kerkenraad. Ik sta op dubbeltal. Vele gedachten gaan er gelijk door je hoofd. Ik had er al opgestaan, was niet gekozen. Dus God heeft een ander pad met mij voor. En dan toch weer een brief. Eerst maar even afwachten. De stemmingsvergadering is pas over een kleine twee weken.

Verkozen!!

Pff...moeilijk. Nu moet ik er serieus over nadenken. Vragen komen 's nachts op mij af. Is dit de weg die God wil gaan? Kan ik dit wel? Hoe gaat dit thuis? Toch ervaar ik rust. God komt heel dichtbij. In gesprekken met Sjanette, met de dominee, met een afvaardiging vanuit de kerkenraad. De rust wordt groter. Eigenlijk kan ik niet anders dan mijn verkiezing aanvaarden. God heeft mij duidelijk gemaakt dat ik deel mag zijn van Zijn werk.

Nu zijn we inmiddels een paar maanden verder. De eerste vergaderingen en bezoeken ligt achter mij. Dan de vraag vanuit de Sonar: "Schrijf een stukje over je verwachting..." En zo zit ik achter de laptop en ben ik bezig met tikken. Ondertussen gaan mijn gedachten. Mijn verwachtingen zijn eigenlijk helemaal niet zo groot. Ik hoop een stukje met mensen mee te lopen op hun levenspad. In moeilijkheden er voor hen te zijn. In mooie dagen samen de vreugde beleven. Maar steeds vanuit de opdracht die God heeft gegeven: Zorg mede voor de kudde. In het vertrouwen dat het Zijn kudde is.

Maar ook ikzelf hoor bij de kudde. Zoals zo mooi bij de bevestigingsdienst klonk: vanuit je roeping mag je er voor de kudde zijn, maar je bent ook deel van de kudde. Ook ik moet mijn ogen op de Herder geslagen houden. Ook ik moet Hem volgen. Geïnspireerd door een open Bijbel.

Mijn wijk is de oostelijke nieuwbouw, inclusief Oost. Graag kom ik bij u en jou langs om samen Gods weg te zoeken. Ik zie er naar uit om u en jou te ontmoeten!

.....

De Hemelse helpdesk is altijd te bereiken

Visje

De allochtoon

Mag ik me even voorstellen? Mijn naam is Mo.

Iedereen die het lef heeft te beweren dat ik een luizenleventje heb, geef ik groot gelijk. Ik leef hier als een prins! Mijn ouders hebben nooit kunnen dromen dat hun zoon het nog wel eens zo ver zou schoppen... Ze hadden, vlak na mijn geboorte, zelfs de verwachting dat mij, dankzij de discriminerende maatregelen van de overheid, geen lang leven beschoren zou zijn. 'Er mag wel een wonder gebeuren, wil Mo het halen', zei mijn vader. 'Spreek niet zo luid!' zei mijn moeder dan. 'Voor je het weet hebben de inspecteurs van de regering ons gevonden.' Mijn oudere zus heeft het mij later allemaal verteld...

Of iedereen in dit land mij werkelijk accepteert, is de vraag. Ik kan geen gedachten lezen, maar wel raden wat menigeen denkt. Vuile parasiet! Wat doe je hier? Moet je kijken: daar loopt mijnheer, chique gekleed, dankzij onze belastingcenten! Soms schelden straatjongens me uit, alsof ze aan mijn gezicht zien dat ik er niet een van hun eigen volk ben. 'Hé, stomme allochtoon, opzouten! 'Ga naar je eigen land!'

En de Allerhoogste? Als ik alleen langs de rivier slenter, even buiten de stad, schreeuw ik soms zo hard ik kan: 'Schepper van hemel en aarde, hoe kunt U dit nu doen? U weet hoe moeilijk mijn vader en moeder het hebben, mijn broer en zus, hoe het regime de duimschroeven steeds vaster aandraait. Ik heb het goed, een verblijfsvergunning en een riante betrekking, maar zij....

Een antwoord komt er niet. Soms ben ik de wanhoop nabij. Dan loop ik door de stad, kuier ik over de markt, zie ik de mensen, de handelaars, de koopwaar, de kinderen die er spelen, hoor ik de muziek die uit de huizen klinkt - en voel ik me alleen, moederziel alleen. Meestal heb ik niet veel tijd om te mijmeren. Dan staat er wel weer zo'n autochtoon mij aan te staren. In zijn ogen kun je lezen wat hij denkt. Potverteerder! Hier lekker lui leven op onze kosten, kun je wel? Hier de boel een beetje opvreten, onze baantjes inpikken, achter onze vrouwen aanjagen...

Maak dat je weg komt, ga je moeder plagen in je eigen vaderland! Ik heb het zelfs een keer meegemaakt dat kwajongens luidkeels riepen wat menigeen in dit land al jaren denkt: 'Minder, minder, minder!' Ik wist direct wat ze bedoelden: mensen van jouw soort zijn er veel te veel; daar moesten ze maar eens gauw maatregelen tegen nemen...

Als ik thuis kom, hoor ik het laatste nieuws. De ellende in mijn thuisland is nog groter geworden dan die al was. De regering heeft regelingen getroffen waardoor het leven daar nog zwaarder is geworden dan dat toch al was. Een normaal bestaan is eigenlijk niet meer mogelijk. Vrijwel niemand ziet kans om te vluchten. De ambtenaren hebben lange armen en weten precies wie de wet ontduiken of pogingen ondernemen het regime te ondermijnen.

Ik zou dankbaar moeten zijn, maar ik voel soms een enorme woede in mij opkomen. Ik zou het liefst de boel hier kort en klein slaan. Ik zou het liefst teruggaan. Maar ik moet mijn plaats kennen. Ik moet blij zijn met het land waarin ik nu wonen mag. Ik ben een allochtoon. Ik ben een vreemdeling. Ook al ben ik dan duizend keer Mosje, de vondeling, de aangenomen zoon van Farao's dochter: Mozes. Moge God mij genadig zijn. Mij, mijn vader en moeder, mijn broer Aäron en mijn zus Mirjam. En heel het arme volk waartoe ik zal behoren zolang ik leef, ook al woon ik in den vreemde.

André F. Troost

Buongiorno tutti

In de vorige Sonar hebben jullie iets kunnen lezen over mijn eerste maanden in Italië. Ik schreef destijds ook dat ik hier niet al in augustus weg wilde gaan, maar van plan ben nog tot april 2027 te blijven. Sindsdien is er weer van alles gebeurd. Ik spreek inmiddels een aardig woordje Italiaans, heb 55 jongeren uit Nederland mogen verwelkomen voor een Envision reis en mijn familie kwam me opzoeken in Italië. Na de zomervakantie ben ik aan de slag gegaan met al het 'Italiaanse' dat geregeld moet worden om hier te blijven: een telefoonnummer, verzekeringen, residentie, een auto...

Ik ben God ontzettend dankbaar voor het medeleven en de financiële steun vanuit de gemeente. Een tijdje geleden, op mijn 23e verjaardag, las ik 's ochtends Psalm 23: het ontbreekt mij aan niets. Diezelfde dag kreeg ik het bericht dat de fondsenwerving voor mijn verlenging tot april 2027 rond is. Ik ervaar hier in ieder opzicht dat God voorziet. Niet alleen financieel, maar ook in het opbouwen van relaties, het leren van de taal en het groeien in geduld, liefde en overgave.

Terwijl ik dit schrijf ben ik nog in het zonnige Italië, maar wanneer deze Sonar verschijnt hoop ik even in Nederland te zijn. Op DV zondag 4 oktober zal ik na de ochtenddienst tijdens het koffiemoment in Maranatha meer delen over wat mij het afgelopen half jaar bezig heeft gehouden en hoe de christenen die ik hier heb ontmoet, Gods licht laten schijnen in Noord-Italië. Ik zie ernaar uit jullie weer te zien!

A presto,
Rhodé Lodewijks

Bijbelwoord | Zegenen (2)

door Joke de With

In de vorige Sonar stond wat het woord zegenen betekent in het Bijbels Hebreeuws. Letterlijk door de knieën gaan. Een uiterlijk teken van de innerlijke gesteldheid. Je plek weten ten opzichte van God. Niet trots zijn, dat is juist zelfverheffing. Maar jezelf voor God vernederen. Hem groot maken en het van Hem verwachten. Jezelf nederig opstellen is niet hetzelfde als denken dat je minderwaardig bent. Als je beseft Wie jou als mens gemaakt heeft, is dat een onmogelijke gedachte.

Het woord **zegenen** en **knieën/knielen** horen bij elkaar. Het klein maken, knielen tijdens het gebed. Zoals bijvoorbeeld Ezra deed toen hij beschaamd en wanhopig was over het volk (Ezr 9:5). De knielbeweging helpt om de juiste houding tot God te verinnerlijken. Soms komt vernedering van buitenaf. Denk aan Job die alles kwijtraakte. Denk aan Abram. Ondanks zijn mooie naam (verheven vader) leidde hij een vernederd leven omdat hij lang helemaal geen vader was. Kinderloosheid betekende vernedering en verdriet. Ook Jozef leidde een vernederd leven. Eerst door zijn familie verkocht als slaaf en tenslotte onschuldig in de gevangenis. Pijnlijke jaren. Toch rebelleerden zij niet. Zij bleven het van God verwachten. Hoe vaak zullen zij hun knieën gebogen hebben voor God, vertrouwend dat Hij in de ellende bij hen was? Jezus zelf werd hier op aarde door mensen vernederd.

Er zijn ook Bijbelteksten over knikkende knieën. Allemaal in verband met kleinheid en zwakte. (Ps 109:24, Jez 35:3, Nah 2:10). Het heeft te maken met inzien dat je jezelf niet kunt redden en dat je Gods nabijheid/hulp/zegen nodig hebt.

Heel bijzonder is de verbinding tussen knieën en geboorte van kinderen. Geboorte van kinderen is een zegen van God (Ps 127:3). Job zegt: knieën hebben mij opgewacht (Job 3:12). De slavin van Rachel baarde op de knieën van haar meesteres; Zo werd zij moeder (Gen 30). Vergeet ook niet de oosterse baar houding: letterlijk op de knieën.

Denk aan een kind dat bij zijn vader of moeder op de knieën mag zitten en zo door hun aanraking gekoesterd/gezegend wordt (Jez 66:12).

Eigenlijk is het vreemd dat ooit de knielbanken uit kerken verdwenen zijn. Knielen voor God en zegen horen bij elkaar. Alleen tijdens een huwelijk of een bevestigingsdienst gebeurt het nog en misschien ook in onze huizen. Uiteindelijk zal op aarde de dag aanbreken dat elke knie zich voor Hem zal buigen. (Jez 45:23 en Filip 2:10).

Uit het leven gegrepen | Coen en Rochelle

We werden hartelijk welkom geheten bij het kersverse echtpaar Coen en Rochelle Schouten in Benschop oost. De taal was een dingetje. We praten te snel voor Rochelle om het Nederlands te kunnen volgen. Dus werd het half Nederlands en half Engels. Het is de bedoeling dat Rochelle eerst nog de eindschrijft voor haar studie economie gaat schrijven. Ook de perikelen rondom een verblijfsvergunning zijn nog niet helemaal rond. Daarna moet er nog een officiële cursus Nederlands gevolgd worden. Genoeg te doen nog.

Coen heeft bouwkunde gestudeerd. Hij werkt in een timmerfabriek in Bergambacht. Leuk die naam, maar Coen houdt geen hamer vast. Hij staat vooral achter de computer om de maten van de ramen, deuren en kozijnen in te voeren en daarna te checken of de machines doen wat hij hen opdraagt. Het werk vertraagt soms, omdat door regelgeving bouwprojecten eindeloos moeten wachten. Inmiddels werkt hij al ruim 10 jaar met tevredenheid bij dit bedrijf. Daarnaast vindt hij het heerlijk om wedstrijden te spelen met de Benschopse voetbalclub. Een ander hobby van hem zijn vliegtuigen. Hij heeft al een paar keer daadwerkelijk achter de stuurknuppel gezeten. Helaas is dit allemaal erg kostbaar.

Hoe komt een Nederlandse jongen aan een Kameroens meisje. Ze hebben het zelf verklapt. Veel jongeren vinden hun partner tegenwoordig via een datingsite. Coen probeerde dat ook. Het blijkt dat datingsites zich niet houden aan landsgrenzen, maar aan kilometers afstand. Zodoende kwam hij in beeld bij Rochelle die in Bremen woonde. Van het één kwam het ander. Er bleek al snel een klik te zijn. Rochelle komt uit een familie waarvan er een heel aantal verspreid over Europa wonen.

Voor het huwelijk gingen ze eerst terug naar haar dorp in Kameroen. Daar werd begin januari een uitbundige bruiloft gehouden. Daarna was het dorp van Coen aan de beurt. Hier kreeg in juni hun huwelijk een Nederlands wettelijke basis. Hopelijk zal Rochelle snel kunnen wennen in het dorpje

Benschop. Coen is meer met het geloof grootgebracht dan Rochelle. Hopelijk vinden ze samen de weg naar God.

Tot nu toe kijken ze thuis via de kerkomroep naar de Benschopse kerkdiensten. Dit omdat de taal nog lastig is. Hopelijk komt daar snel verandering in. We wensen jullie een gelukkig huwelijk!

'Ik schrijf om de vele slapeloze nachten te verdrijven'

door Glückel von Hameln 1646 - 1724

In Berlijn ontmoet ik haar voor het eerst. In het Joods Museum wordt uitgebreid aandacht aan haar besteed. Dat is ook niet verwonderlijk, want het is een bijzondere vrouw, deze Glückel von Hameln. Meer dan driehonderd jaar geleden schreef zij haar herinneringen op voor haar kinderen. In het Joods Museum in Berlijn wordt haar geschiedenis verteld met afbeeldingen van het Joodse leven in de zeventiende eeuw. Ik was al meteen geïnteresseerd in deze Joodse vrouw, die 'om de slapeloze nachten te verdrijven' na het overlijden van haar man, haar levensgeschiedenis vertelt aan haar kinderen. Zeven kleine schriftjes liet ze na, geschreven in de Joods-Duitse taal van die tijd, die verwant is aan het Jiddisch. Haar zoon Mozes heeft de schriftjes bewaard en in 1913 is de eerste Duitse vertaling op de markt gekomen. In de boekwinkel van het museum vind ik een latere vertaling van de *Denkwürdigkeiten der Glückel von Hameln*, en nu kan ik haar levensgeschiedenis met mijn eigen ogen lezen. Haar eenvoud, haar heldere kijk op de gebeurtenissen van die dagen, en haar vaste geloof in God maken diepe indruk.

Diep bedroefd is Glückel als haar man Chajim overlijdt. Hij was 'de kroon van haar hoofd'. Ze is dan 43 jaar oud en bijna dertig jaar met hem getrouwd geweest. Ze blijft achter met twaalf kinderen en een bedrijf dat wijdvertakt is. Ze is zo ongelukkig dat ze 's nachts niet kan slapen. Om 'de droevige gedachten te verdrijven' vertrouwt ze alles wat haar bezighoudt toe aan zeven kleine schriftjes. 'Zoveel ik me nog herinner, wil ik mijn leven beschrijven vanaf mijn jeugd, wat er allemaal gebeurd is.' Ze schrijft het niet op om haar kinderen een soort leerboek te geven, want daartoe voelt ze zich niet in staat en bovendien 'een leerboek hebben we al in de Thora'. Ze begint haar dagboek met haar kinderen het belangrijkste mee te geven: 'Heb je naaste lief als jezelf, en dien God met je hele hart. Jullie gebed moet oprecht en eerbiedig zijn en jullie moeten regelmatig in de Thora lezen.' Als Glückel dit vastgesteld heeft, begint ze met haar levensgeschiedenis.

Ze werd in 1646 in Hamburg geboren in een vroom Joods gezin als derde dochter van Bela en Loeb Pinkerie. Ze heeft een gelukkige jeugd en op twaalfjarige leeftijd wordt ze door haar vader uitgehuwelijkt aan Chajim Hameln. Het was in die tijd in Joodse kringen gebruikelijk dat de wederzijdse vaders de verloving regelden en de bruidsschat vaststelden. Twee jaar later trouwen ze. Ze weet 'dat huwelijken in de hemel worden gesloten' en ze zijn zeer gelukkig met elkaar.

Het eerste jaar woont het jonge paar bij haar ouders in, en al snel is ze in verwachting, evenals haar moeder. Als haar kind geboren wordt, dankt ze God dat Hij haar een gezonde dochter gegeven heeft. Acht dagen later krijgt ook haar moeder een dochter. Zo liggen Bela en Glückel in dezelfde tijd in het kraambed. Daar krijgen ze geen rust, want iedereen komt kijken naar moeder en dochter die in dezelfde kamer in het kraambed liggen. Dat was toch wel bijzonder. Maar wie schetst haar schrik, als op een gegeven moment blijkt dat de baby's verwisseld zijn? Ze vindt haar eigen kind niet meer in haar wiegje, en na lang zoeken, midden in de nacht, blijkt dat het bij haar moeder in bed ligt. Als de schrik voorbij is, kunnen ze er hartelijk om lachen en ze constateren dat 'ze bijna koning Salomo nodig hadden gehad om scheidsrechter te zijn.'

Na een jaar kan het jonge paar een eigen huis huren. Over deze tijd schrijft ze zelf 'Ik heb elke twee jaar een kind gekregen, en ik heb me erg veel zorgen gemaakt. Dat is ook natuurlijk als je zo'n huis vol kinderen hebt - God behoeft hen. Ik heb vaak gedacht dat niemand het zo zwaar had als ik, en dat niemand zich zoveel zorgen om de kinderen maakte als ik. Maar ik, onverstandige, beseftte niet hoe goed ik het had, toen mijn kinderen 'als olijscheuten rondom mijn dis zaten' (Ps. 128:3) Ze krijgt veertien kinderen, van wie er twee op zeer jonge leeftijd sterven.

In het jaar 1664 breekt de pest uit. In Hamburg heeft de bevolking er veel onder te lijden. Er sterven ongeveer honderdvijftig mensen per week. Ook Joodse gezinnen worden getroffen, maar Glückel en haar gezin komen ongedeerd door deze moeilijke tijd heen. Als de kinderen groter worden, doen zij en haar man er alles aan om hen op een goede manier uit te huwelijken. Het valt niet mee om voor zo veel kinderen een geschikte partner te vinden. Als haar man in 1689 overlijdt, staat Glückel ook voor deze taak helemaal alleen.

Op dat moment ziet ze de toekomst somber in. Hoe moet zij, een jonge weduwe, zorgen voor haar kinderen en ook nog een bedrijf leiden? Ze houdt haar kinderen voor 'dat hoewel we soms denken dat onze last te zwaar is, God ons niet meer te dragen geeft dan we verdragen kunnen'. Ze krijgt vele huwelijksaanvragen, maar vanwege haar kinderen neemt ze die niet aan. Ze wil dat eerst haar kinderen hun bestemming bereikt hebben en dan kan ze weer aan haar eigen geluk denken. Later schrijft ze openhartig dat ze er spijt van heeft dat ze zulke goede partijen heeft afgewezen. Als ze een van die aanvragen geaccepteerd had, dan zou haar eigen leven veel gelukkiger geweest zijn, zegt ze.

Ze maakt vreugde en verdriet mee in die jaren, ook vanwege haar kinderen. Maar ze vindt het niet nodig om daar uitvoerig over te schrijven. 'Het blijven toch mijn kinderen en ik vergeef het hun van harte.' Als alle kinderen getrouwd zijn en alleen haar jongste dochter Mirjam nog thuis is, krijgt ze weer een huwelijksaanvraag. In de zomer van 1700 trouwt ze voor de tweede keer met de goed bekend staande bankier Cerf Levy in Metz. Ze vertrekt dan naar Metz, waar ook haar dochter Esther woont, die met rabbijn Mozes Krumbach getrouwd is.

Glückel hoopt eindelijk van de zorgen bevrijd te zijn en een gelukkige oude dag te hebben. Maar het ongeluk slaat toe. Niet lang nadat ze getrouwd zijn, verliest haar man zijn vermogen en enkele jaren later sterft hij. Ze blijft alleen achter in armoedige omstandigheden. Gelukkig vindt ze een gastvrij tehuis bij haar dochter Esther en haar man Mozes. Daar brengt ze nog een rustige oude dag door en in 1724 sterft zij op bijna tachtigjarige leeftijd.

Ik vind het een voorrecht om Glückel te leren kennen. Hoewel ze zo'n driehonderd jaar geleden geleefd heeft, is het alsof ik gisteren met haar heb gesproken. Ze leefde in een totaal andere wereld, maar haar woorden hebben hun zeggingskracht ook nu niet verloren. Het zijn de woorden van een vrouw die leefde voor haar man en kinderen. 'Als zij goed verzorgd en gelukkig zijn, ben ik tevreden', aldus deze markante vrouw. Daarnaast heeft ze haar man bijgestaan in zijn werk en zijn bedrijf voortgezet, nadat hij gestorven was. Haar rotsvaste vertrouwen in God maakt haar echt de vrouw uit Spreuken 31.

Marianne Glashouwer

Nieuwsbrief Familie De Vries | GZB Malawi

Even voorstellen: het MissieKernTeam

Leuk dat we ons mogen voorstellen in de nieuwsbrief. Wij zijn een groep die op de achtergrond de missie van familie De Vries ondersteunen in heel veel facetten.

Wat doen we dan? We houden acties om de uitzending van Johan en Mathilde mogelijk te maken. We werven zendingsmaatjes. Als u dat nog niet bent: kijk op de GZB -site bij 'Familie de Vries '. We waren direct betrokken bij de uitzendingsdienst. Ook hebben we regelmatig contact met Johan en Mathilde in Malawi. Zo horen we hoe het met hen gaat en wat we voor hen kunnen betekenen.

Daarnaast hebben we een gebedsgroep die bidt voor het werk in Malawi. Er worden steeds specifieke gebedspunten door gegeven om gericht te kunnen bidden. Om de gemeente goed te informeren schrijven Johan en Mathilde stukjes in de nieuwsbrief en in de gemeente app.

Het MissieKernTeam is bij verschillende verenigingen en clubs geweest om te vertellen over het werk in Malawi. Recent nog op de zondagsschool. Ook staan er nog andere verenigingen op de planning.

Dan is er nog de relatie met ondersteunende gemeenten, die het samen met Papendrecht mogelijk maken dat Johan en Mathilde de kerk in Malawi dienen. Eén keer per jaar komen deze gemeenten bij elkaar. Samen met de relatiebeheerder van de GZB, Eveline Segers, bereiden we deze bijeenkomst voor. Dat is in grote lijnen wat een Missie Kernteam doet.

Terugblik

Retraite

In april waren we enkele dagen in Zuid-Afrika voor een retraite met andere werkers uit zuidelijk Afrika. We dachten samen na over het thema 'roeping '. Bemoedigend om elkaar te ontmoeten, herkenbare verhalen te horen en samen te bidden, te zingen en na te denken over Gods Woord. De kinderen hadden hun eigen programma

en hebben nieuwe vriendjes gemaakt. Het was wel even een gedoe om Malawi uit te komen, want toen we op het vliegveld kwamen bleek dat Mathilde en de kinderen in november een toeristenvisum hadden gekregen in plaats van een verblijfsvergunning.

We waren dus al 4 maanden illegaal in Malawi, oeps! De boete waar ze eerst mee dreigden, was uiteindelijk gelukkig niet nodig. Inmiddels hebben we allemaal een verblijfsvergunning en Mathildes werkvergunning is klaar. Dank aan God!

MET Department

Dominee Davidson Moyo en Johan zijn regelmatig op pad om Bijbelstudies in de dorpen te bezoeken. In de kerken van de CCAP worden Bijbelstudies gehouden op de diverse verenigingen (mannen -, vrouwen - en jeugdvereniging), maar er zijn ook bijeenkomsten speciaal voor Bijbelstudie. Dat is belangrijk omdat veel (kleine) gemeenten geen voorganger hebben. Tijdens de Bijbelstudie wordt er gebeden, gezongen, gelezen en worden vragen besproken die dominee Moyo en Johan voor bereid hebben. Dit geeft Johan de gelegenheid om te ontdekken hoe het er bij de Bijbelstudies aan toe gaat. Ook is de plaatselijke MET-coördinator (MET afdeling: missie, evangelisatie en training) meestal aanwezig en kan Johan met hem bespreken hoe het in de regio gaat met de Bijbelstudies. Op plekken waar mensen nog geen eigen Bijbel hebben, delen we die uit.

Youth Department

De Bijbelstudiegids voor jonge echtparen is bijna klaar! Met een team van 7 personen hebben we geschreven over o.a. het christelijke huwelijk, de vijf talen van de liefde, christendom vs. culturele praktijken en communicatie in het huwelijk. Verschillende groepen hebben proefgelezen en verbeter-tips gegeven. Nu de vertaling nog (hij komt zowel in het Engels als in het Chichewa uit) en dan printen

en verspreiden. Ook willen we op verschillende plaatsen toerusting geven hoe men de gids kan gebruiken en tegelijk willen we monitoren hoe het gaat.

Gezelligheid en vieren

We zijn inmiddels ruim een halfjaar in Malawi en merken dat we ons hier nu echt thuis voelen. Ook met de kinderen mag het goed gaan op school. Natuurlijk missen we onze familie en vrienden in Nederland en is het fijn om regelmatig te videobellen. Soms lees t oma digitaal een boekje voor aan de kinderen, dat is genieten! Tegelijk bouwen we hier steeds meer een netwerk op. We hebben nieuwe vrienden gemaakt en leren de gemeenteleden van St. Paul CCAP steeds meer kennen.

Dominee M'banga en zijn vrouw kwamen op bezoek om nader kennis te maken en we hadden pas de Bijbelstudie bij ons thuis. Met Pasen mocht Johan preken in een zogeheten 'prayer house' in een dorp in Thyolo. Elke gemeente heeft één of meer 'prayer houses', een soort pioniersplek waar mensen op zondag samenkomen voor eenkerkdienst. Hier komt maar ongeveer eens in de tien weken een predikant, dus het was een grote bemoediging voor de gemeente dat Johan kwam preken. Koningsdag vierden we in onze achtertuin, samen met andere Nederlandse families uit de omgeving. Gezellig om weer even Nederlands te kunnen praten, spelletjes te doen en met elkaar te eten.

Uitdagingen

Tegelijk zijn er de nodige uitdagingen. Onze auto rijdt op diesel, maar dat is de laatste tijd niet makkelijk te verkrijgen. Soms moeten we een paar uur in de rij staan bij de pomp. Dit betekent dat we soms twijfelen of het wel verstandig is om naar de dorpen te reizen en of we wel uitstapjes kunnen maken als gezin. Toch werden we ook hierin bemoedigd: Johan reisde laatst naar Zomba en op de terugweg kon hij de auto weer voltanken zonder in de rij te staan. God zorgt dat Zijn werk door kan gaan!

Zonder water ben je nergens, dat merkten we de afgelopen tijd heel duidelijk. Vorige maand was de waterpomp bij ons huis stuk en het duurde enkele dagen voor die gerepareerd was. Wat een contrast dat wij het gewoon vinden als we stromend water hebben, terwijl zoveel mensen in dit land elke dag met emmers water moeten sjouwen of zelfs vuil water moeten gebruiken...

Vooruitblik

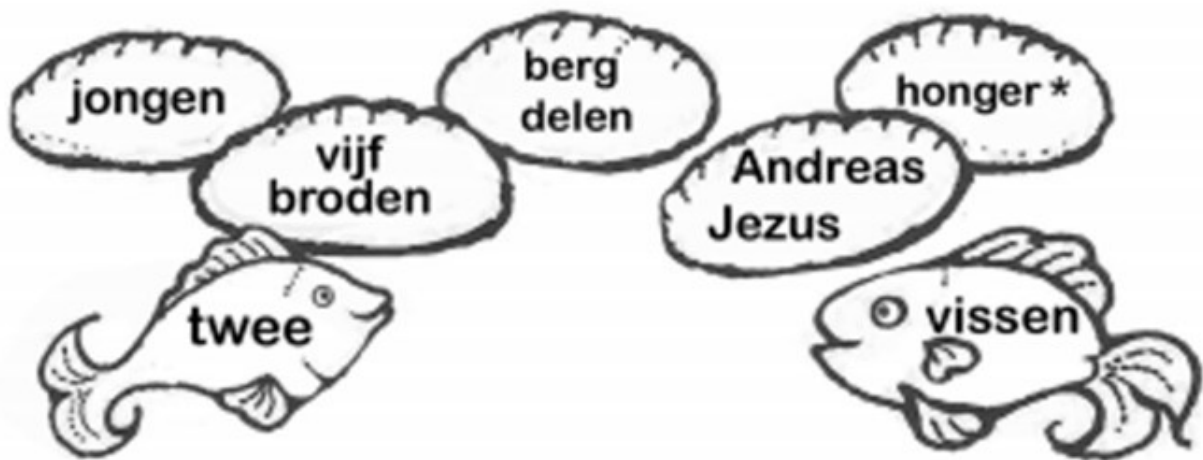
Kinderbijbels

Met dank aan sponsoren uit Nederland kunnen we dit jaar kinderbijbels uitdelen in Malawi. De kinderbijbels zullen worden uitgedeeld aan de zondagsscholen, zodat de kinderen een goede Bijbelse basis krijgen. De MET afdeling zal in dit geval samenwerken met de afdeling voor zondagsscholen. Het is de bedoeling om de komende maanden niet alleen de kinderbijbels uit te delen, maar ook een training te geven hoe deze op de zondagsschool gebruikt kunnen worden. Collega's gaven aan dat de kinderbijbels anders weleens ongebruikt op de plank kunnen blijven liggen

Schoolvakantie

Nog een week of vijf en dan begint de grote vakantie: de kinderen hebben in juli en augustus acht weken vrij. Uiteraard zijn wij een groot deel van die tijd nog gewoon aan het werk, maar ook zullen we een week of twee vrij nemen om tot rust te komen. Ook hopen we voor het eerst familiebezoek te krijgen: Debora en Nathan, Mathildes broer en zus, komen naar Malawi. We zien ernaar uit om hen een inkijkje te geven in ons werk en leven hier, en tegelijk wat het mooie Malawi te laten zien. Ook wensen we u en jou een goede zomer toe, dat het een tijd mag zijn van ontspanning, samenzijn en bezinning.

woordzoeker 5 broden & 2 vissen

In Johannes 6 vers 1 – 13 staat het verhaal dat Jezus met vijf broden en twee vissen 5000 mensen eten geeft. Zoek de woorden die bij dit verhaal horen op in de woordzoeker. De woorden staan van links naar rechts, van onder naar boven, schuin, en 1 woord* staat zelfs helemaal in een slinger.

B	R	O	D	E	N	D	E	D
J	O	N	G	E	N	E	A	E
M	F	S	A	R	G	L	N	L
N	A	L	B	E	R	G	D	E
E	T	N	A	W	A	T	R	N
S	W	H	D	A	J	E	E	H
S	E	O	N	E	W	E	A	B
I	E	R	E	G	N	T	S	T
V	V	IJ	F	J	E	Z	U	S

Heb je de 12 woorden gevonden? De letters die overblijven vormen van linksboven naar rechtsonder een zin met een hoofdboodschap uit dit verhaal:

.....

twaalf

manden

Sisterhood | Haarlem

door een sister

Met een aantal Sisters hebben we in Haarlem een bezoek gebracht aan het Corrie ten Boom huis. Als je een foto ziet van Corrie ten Boom zullen vooral jongeren misschien denken: wat een antieke vrouw is dat. Moeten wij ons door haar laten inspireren? Hier geldt het gezegde: "schijn bedriegt". Haar uiterlijk heeft te maken met de tijd waarin zij leefde. Maar zij was, al voordat haar verhaal van de oorlog begon, een hele slimme en ondernemende vrouw.

Op de zeer jonge leeftijd van 5 jaar werd zij door haar moeder tot de HEER gebracht en vrij snel daarna leerde zij van haar moeder te bidden voor mensen met problemen die in de steeg langs hun huis voorbij kwamen.

Lang verhaal kort: In het Corrie ten Boom huis zijn bevlogen rondleiders die graag vertellen over de mensen die in het huis gewoond hebben. Over de wonderen in het leven van Corrie, waardoor zij op meerdere momenten in haar leven van de dood gered is. Ook over de gebeurtenissen tijdens de bezettingsjaren. Zij nemen u mee door het huis naar boven tot de gemetselde extra muur in de slaapkamer van Corrie. De muur waar 6 onderduikers zich verstopt hebben voor de Duitsers. De muur die in de hele wereld bekend is geworden. De gidsen zeggen het er na de rondleiding nadrukkelijk bij: laat u inspireren door deze godvrezende familie. Een aanrader dus.

Zelf zijn we ook bewaard gebleven. Op de terugweg naar huis was er een achteropkomende automobilist die ons attendeerde dat er iets mis was met de auto. Meteen bidden, op de vluchtstrook gaan rijden en bij de eerste afrit eraf. We hadden er niets van gemerkt, maar de achterband van onze auto bleek zo goed als leeg te zijn! Het "viel ons toe" dat we op de carpool meteen mensen vonden die bereid waren om te helpen. Mannen met verstand van autotechniek en mannen die gereedschap bij zich hadden. Bijzonder. Veel later dan gepland, kwamen we veilig terug in Benschop. S.D.G.

PS We hebben in Benschop de welbekende Sisters, maar sinds kort ook Sisterhood. Dat zijn een aantal sisters die vaker bij elkaar komen om te bidden voor elkaar en voor de gemeente.

**Wie met
lege
handen staat
kan ze
vouwen**

visje

www.visjeposters.nl

Maak kennis met de Kerkenraad

door Jan van den Akker

Ik ben Jan van den Akker en sinds september 2020 mag ik deel uitmaken van het College van Diakenen (CvD) in onze gemeente. Mijn taak is secretaris van dit college, wat veel schrijf en regelwerk inhoudt. Zoals bijvoorbeeld het inplannen van de maandelijkse diaconie- vergaderingen en het maken van de agenda en notulen. Tevens het inplannen van maandroosters, wie en wanneer een broeder van ons op zondag dienst heeft en het verstrekken van de nodige info in de bazuin en de kerk app.

Het werk van de diaconie spreekt mij zeer aan, daar het een kwestie is van hulp bieden aan de naaste, dichtbij en ver weg: aan hen die het nodig hebben. En niet omdat dit moet, maar gedreven door een levend geloof in Jezus Christus die tijdens Zijn rondwandeling op aarde niets anders heeft gedaan en dat tot op de dag van vandaag nog steeds doet aan de rechterhand van de Vader, totdat Hij zal wederkomen op deze vernieuwde aarde, waarbij het Koninkrijk der Hemelen zal nederdalen naar hier.

**GOD GEEFT NIET
ALTIJD WAT
JE VRAAGT,
WEL WAT JE
NODIG HEBT**

Wij als diakenen zijn dus min of meer Zijn gereedschap in Zijn handen. Dit doen wij onder meer door elke maand te overleggen waar wij een gift aan kunnen overmaken en het bepalen van een doel of extra collecte. Sinds kort kan de gemeente daar ook aan meedragen door suggesties in te dienen, via bijvoorbeeld een briefje in de collectezak of een mailtje te sturen naar diakonie@hervormdbenshop.nl. Wij als CvD gaan met uw inbreng zorgvuldig om en proberen om dit in te passen waar mogelijk.

**Wie met mensen omgaat als met
pionnen, ziet spoedig dat zijn
schaakbord leeg is**

Hoe zit het nu eigenlijk | Loofhuttenfeest

door Joke de With

Vandaag, zondag 26 september, komt de Sonar uit. Het is precies de dag dat het Bijbelse Loofhuttenfeest begint. In Lev 23 lezen we dat het feest 7 dagen duurt. We zijn niet erg bekend met het feest, maar de uiterlijke vorm kennen we misschien. Het volk Israël woont in hutten van takken en bladeren. Soms gewoon op het balkon. Het verwijst naar de tocht door de woestijn. Bevrijd uit de slavernij, maar nog niet in het beloofde land Kanaän. Men was toen als vreemdeling onderweg en God wil dat Zijn volk afhankelijk van Hem altijd in gedachten blijft houden Lev 23:43. Jezus vierde de Bijbelse feesten, dus ook dit feest Joh 7:2-10.

Leven in een Loofhut is ongemakkelijk. Geen airco en ook niet wind- en waterdicht. Desalniettemin is er de opdracht om blij te zijn Lev 23:40. Loofhutten wordt dan ook altijd uitbundig gevierd. Het is de laatste in de reeks van 7 Bijbelse feesten die in Lev 23 worden beschreven. Het wordt voorafgegaan door 10 dagen van inkeer en de Grote Verzoendag. Voordat het Grote Verzoendag wordt, zijn er de 10 dagen om je eigen leven stevig onder de loep te nemen en waar nodig dingen recht te zetten met de naaste, wat niet altijd makkelijk is. Pas daarna begint het Loofhuttenfeest. Het is echt een feest waarop blijdschap centraal staat. Zorgen en verdriet worden geparkeerd. Het feest wijst ook naar de toekomstige tijd dat Gods tent zal staan bij de mensen, Hij bij hen zal wonen en alle tranen van hun ogen zal afwissen Opb 21:3. Bijzonder is het, dat ieder jaar tijdens dit feest het boek Prediker wordt gelezen.

Zijn er overeenkomsten tussen de Bijbelse feesten en de Christelijke feesten? In het voorjaar zijn er feesten die de kerk met Israël meeviert:

- Pesach staat naast Goede Vrijdag: Het offeren van het Lam.
- Het feest van de eerste schoof van de oogst staat naast Pasen: de opstanding van de eersteling: Christus.
- Nog een Bijbels feest viert de kerk met Israël mee: Het ontvangen van de 10 geboden op de Sinai met Pinksteren staat naast het ontvangen van de Heilige Geest in de bovenzaal met Pinksteren.

Maar met het Loofhuttenfeest in het najaar is het anders: de kerk heeft niet echt een feest dat daarmee samenhangt. Het lijkt er overigens op dat daar ooit verandering in zal komen. In het boek van Zacharia wordt iets bijzonders geprofeteerd: "Het zal geschieden dat overgeblevenen van de volken die Jeruzalem hebben belaagd, jaarlijks zullen opgaan om zich neer te buigen voor de HEERE van de legermachten en om het Loofhuttenfeest te vieren" Zach 14:16. Ik ben heel benieuwd hoe dat eruit gaat zien.

.....

God legt zijn meetlat om het hart, niet om het hoofd

Uit het leven gegrepen | Evert Wiegeraad

De interviews brengen ons in alle hoeken en gaten van Benschop. Deze keer mochten we plaatsnemen in de beroemde “Jachthut” van Evert en Désirée. Een aangename plek waar al zoveel mooie dingen zijn gebeurd. Of er nog weleens echte jagers met een geweer in de hut komen hebben we het niet eens meer over gehad. De grootste aandacht op die plek gaat uit naar mensen winnen voor het koninkrijk van God. Dat is een drive geworden in Evert zijn leven waar hij niet onderuit kan en niet onderuit wil.

Soms maakt hij echt mooie dingen mee, maar vaak is het ook buffelen. In september begint het weer: de Alpha-cursus. Fijn dat het team compleet is! Dan begint in oktober ook de mentor Catechese van 18 plus. Dat doet hij alleen. Het zijn hele mooie, maar voor Evert ook hele intensieve avonden. Daarom mogen we ook echt wel voor hem bidden dat hij dit kan volbrengen. Één ding moet Evert van het hart en dat is dat hij het erg spijtig vindt dat mensen/jongeren naar andere kerken gaan buiten Benschop. Hij begrijpt het wel, de kerk in Benschop is niet hip en niet volmaakt. Maar

waar is die volmaakte kerk dan wel? Moet je eerst kilometers rijden om je bijdrage te kunnen leveren of kan het dichterbij huis ook? Evert heeft het geloof in God nooit losgelaten, maar in zijn jonge jaren deed hij er niks meer mee. Toch was er in zijn vroege jeugd een zaadje geplant. Toen op latere leeftijd zijn beste vriend plotsklaps overleed, gebeurde er wat met dat zaadje. Evert ging op zoek naar antwoorden. Er kwamen mensen op zijn pad die hem hielpen in zijn geloofszoektocht. De Alpha-cursus was belangrijk en al snel begon hij zelf met evangeliseren. Heel fijn was het dat ook Désirée zich in het geloof ging verdiepen. Sinds die tijd wil hij het geloof in God, dat hij ontvangen heeft, heel graag doorgeven en delen met anderen.

Nog even over het dagelijks leven van Evert. Hij heeft, gezien zijn leeftijd, natuurlijk al een hele loopbaan achter de rug. Bomen rooien, vrachtwagenchauffeur, en de laatste 40 jaar in de sector van dakbedekking. En dan vooral in regelen, organiseren, adviseren, bestellen en management.

Tussendoor ook nog bijna drie jaar in België een camping gerund. Gelukkig is ook bij hem thuis de dakbedekking in orde. Door de wolkbreuk tijdens het interview konden we elkaar in de hut niet verstaan, maar we hebben geen spatje regen gevoeld.

Vakantie Bijbel Week

door een vrijwilliger

Het kinderfeest van de Vakantie Bijbel Week is weer achter de rug. Het thema was "Wereld wonderen" Het was een wonder van God, dat het gezin van Noach de verschrikkelijke stormvloed overleefde. En wat te zeggen van de spijziging van 5000 hongerige mensen met slechts 5 broodjes en 2 visjes. De laatste dag ging over het wonder dat Jezus de discipelen tot rust bracht door de gevaarlijke storm tot bedaren te brengen. Allemaal voorbeelden en voorproefjes van de zorg van God voor mensen. Richt je op hem in moeilijke omstandigheden, maar ook in niet moeilijke omstandigheden.

Er werd druk geknutseld en gespeeld. Het Maranatha team liep af en aan met drinken en lekkers. We kwamen niets tekort! De derde dag van de VBW moet het hele dorp naar pannenkoeken hebben geroken. Vele schalen werden aangeleverd en alles ging op. Tot slot nog het leuke theater beleven en de timmerwerken achter Maranatha bewonderen. Er waren hele creatieve bouwsels opgetrokken.

Elk jaar is er een weektekst om aan te leren. Maar dit jaar kenden de kinderen de tekst al op dag 1. De tekst was

"HEER onze HEER hoe machtig is uw naam op heel de aarde"
(Psalm 8:10)

Dank aan het VBW team!

.....

Glazen zee

Als achter mij
het leven sluit
en voor mij uit
de eeuwigheid
mijn laatste reis is
Here ga mee
want zonder U
zie ik geen stad
geen schitter in
de glazen zee

Joukje van Esch

Gemeenteavond met de IZB

Dinsdag 16 september was de gemeenteavond met iemand van de IZB. Onze gemeente had de hulp ingeroepen van de IZB om aandacht te geven aan de vraag of we als gemeente en als gemeenteleden meer missionair bezig kunnen zijn. We willen het goede nieuws niet alleen voor onszelf houden. Maar hoe dan. Op deze avond zelf was al een voorproefje door in kleine veilige groepjes een paar concrete geloofsvragen te bespreken.

De bedoeling is dat in het najaar de Bijbelstudiegroepen met het boekje van de IZB aan de slag gaan. Het IZB programma omvat 3 bijeenkomsten in het najaar en 3 in het voorjaar. Maar Henk en Arie houden het op 2x4 avonden. Dat zijn ze al jaren zo gewend en er is voldoende te bespreken. De boekjes zijn bij de scribe verkrijgbaar of bij de Bijbelstudieleider.

De locatie is Maranatha en er is keuze tussen maandag en dinsdagavond. Voor de liefhebbers is er ook een groep die op dinsdag overdag bij elkaar komt. De overige Bijbelstudiegroepen/mannenvereniging hebben hun eigen agenda en hopelijk doen zij ook met dit programma mee. Hoe mooi is het als we gemeentebreed met hetzelfde onderwerp bezig zijn.

Maandagavond: Arie Schouten > Tijd: 20:15 uur

Data:	26 oktober	9 november	23 november	7 december
	11 januari	1 februari	22 februari	15 maart

Dinsdagavond: Henk Langerak > Tijd: 20:00 uur

Data:	13 oktober	3 november	24 november	8 december
	12 januari	2 februari	23 februari	16 maart

Dinsdagmiddag: ds. Hoogesteger > Tijd: 14:00 uur

Data:	13 oktober	10 november	8 november
-------	------------	-------------	------------

De data voor 2027 volgen later.

Ouder worden

Ik denk terug aan voorbije jaren
mijn haren werden grijs, mijn krachten namen af.
Maar zoveel warmte heb ik kunnen sparen
omdat de Heer mij zoveel vreugde gaf.

Er is nog zoveel, dat ik door kan geven:
zoveel aan hoop, aan liefde, aan gebed,
zoveel, dat 't leven waard maakt om te leven,
door God wordt niemand aan de kant gezet.
En nu de herfst van 't leven is gekomen.....
de lente en de zomer zijn voorbij.....
voel ik mij in Gods hoede opgenomen:
ook in de winter is Hij mij nabij.

Voor Hem is ieders leven zo van waarde,
dat Hij het redden wil, zelfs uit de dood.
Ook in de strengste winter draagt de aarde
een nieuwe lente in haar schoot!

Uit de oude doos

.....

Dankwoord: De afgelopen jaren hebben velen van u trouw kaartjes gestuurd naar mijn (schoon)ouders, de heer en mevrouw Leen. Als familie zijn wij daar altijd erg dankbaar voor geweest. Het meeleven vanuit de gemeente heeft ons goed gedaan en liet zien dat zij niet werden vergeten. Door de voortschrijdende dementie is het voor de heer en mevrouw Leen echter steeds moeilijker geworden om te begrijpen van wie de kaartjes afkomstig zijn en waarom zij deze ontvangen. In plaats van vreugde brengen de kaartjes hen tegenwoordig vaak verwarring en onrust. Om die reden hebben wij besloten hun adres niet langer in de adressenlijst van het kerkblad op te laten nemen. Wij hopen op uw begrip hiervoor.

Wij willen iedereen hartelijk bedanken voor alle kaarten, aandacht, gebeden en betrokkenheid die zij in de loop der jaren hebben mogen ontvangen. Dat meeleven heeft veel betekend voor ons als familie. Hoewel wij vragen om geen kaarten meer te sturen, stellen wij het zeer op prijs wanneer u hen in uw gebeden blijft gedenken.

Met vriendelijke groet, *Familie Leen*

Adressenlijst

Vergeten we niet de langdurig zieken en de ouderen, leden en oud leden, die buiten onze gemeente verblijven? Verras ze met een kaartje of bezoekje, daar worden ze erg blij van.

De adressen van mensen die in woonzorgcentra, verpleegtehuizen of thuis verblijven:

Marieke Suur

Mevr. C.H.J. Timmer-Schalkwijk

Mevr. J. Bakker-Otten

Mevr. J. Versteeg-Doornenbal

Lotte Overbeek

Mevr. G.M. Doornenbal-Zwijnenburg

Brenda Heek – van Beusekom

Dhr. Antoon van Dijk

Mevr. Leida Schalijs - Verhoef

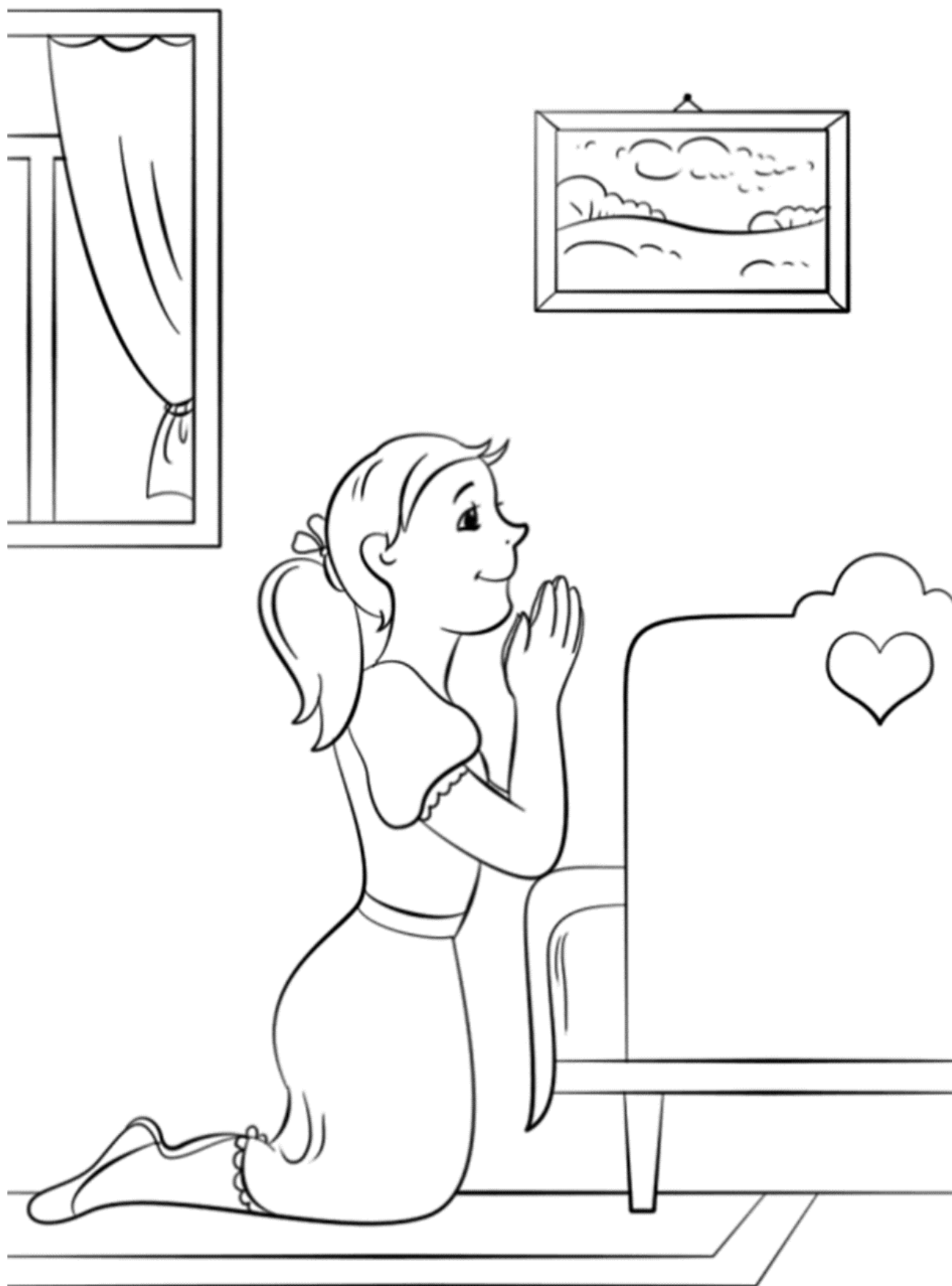
Hanneke Kersbergen

Mevr. De Kruijff-Stigter

Dhr. en Mevr. Van Ieperen – Van der Eijk

I.v.m. privacywetgeving worden de adressen niet online getoond. Wilt u graag een kaartje sturen of een bezoekje brengen? Neem contact op met de reactie.

Zijn we iemand vergeten, of staat er iets verkeerd in deze lijst?
Laat het ons a.u.b. weten!

Kijk voor de actuele kerkelijke activiteiten in de agenda van de kerk-app, of kijk op:
www.hervormdbenshop.protestantsekerk.net/agendapagina

.....
De volgende Sonar verschijnt op: 25 december '26

Inleverdatum: 10 **december** '26

Redactie: Erika Copier, Clazien Schep, Sander Schouten en Joke de With

Contact: red.hervormdbenshop@gmail.com